

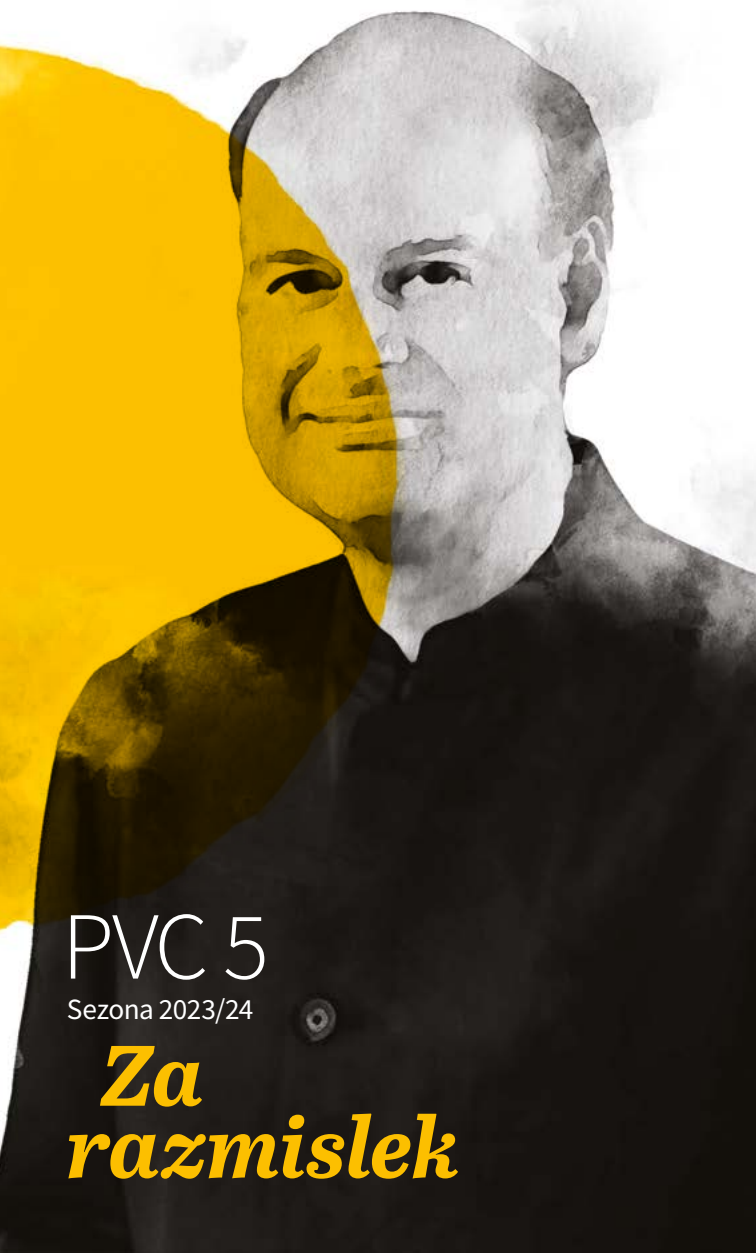

Slovenska
filharmonija

Glasbena galerija

PVC

PVC 5

Sezona 2023/24

**Za
razmislek**

PVC 5 Sezona 2023/24

24. marec 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Za *razmislek*

Zbor Slovenske filharmonije

**Mešani mladinski pevski
zbor I. gimnazije v Celju**

Stephen Layton
dirigent

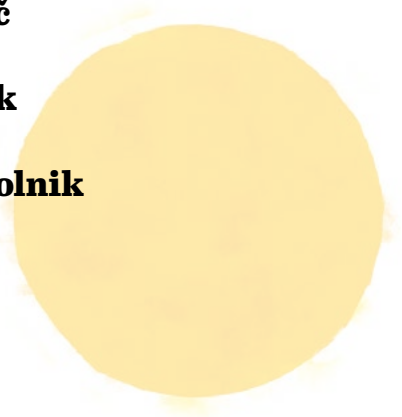
Harrison Cole
orgle

Ivan Šoštarič
violončelo

Ana Potočnik
mezzosopran

Peter Grdadolnik
bariton

Jerica Bukovec
priprava zbora

Maurice Duruflé (1902–1986)

Quatre Motets sur des thèmes grégoriens
Štirje moteti na gregorijanske teme, op. 10
Ubi caritas et amor | Kjer sta dobrota in ljubezen
Tota pulchra es, Maria | Vsa si lepa, o Marija
Tu es Petrus | Ti si Peter
Tantum ergo | V Zakramentu

Notre Père
Oče naš, op. 14

Francis Poulenc (1899–1963)

Salve Regina
Pozdravljena, Kraljica

Maurice Duruflé

Prélude et fugue sur le nom d'Alain
Preludij in fuga na ime Alain, op. 7

Requiem
Rekviem, op. 9
Introït | Vstopni spev (Gospod, daj jim večni pokoj)
Kyrie | Gospod, usmili se
Domine Jesu Christe | Gospod Jezus Kristus
Sanctus – Benedictus | Svet – Blagoslovljen
Pie Jesu | Ljubi Jezus
Agnus Dei | Jagnje Božje
Lux aeterna | Večna luč
Libera me | Reši me, Gospod
In paradisum | V nebesa

Francoski skladatelj in organist **Maurice Duruflé** je svojo glasbeno pot začel kot deški pevec v Rouenu, kjer ga je organist Jules Haelling poučeval tudi orgle in teorijo. Haelling, ki ga je Duruflé pogosto zastopal pri njegovih dolžnostih, je bil sam učenec slovitega organista Alexandra Guilmanta in je bil tako prvi v vrsti številnih mentorjev, ki so mlademu skladatelju posredovali tradicijo najzlahtnejše francoske orgelske glasbe. V Rouenu so pod vplivom prizadevanj benediktincev iz Solesmesa za oživitev gregorijanskega korala gojili tudi to glasbeno zvrst, ki je Durufléja kot človeka in glasbenika globoko zaznamovala.

Mladega organista je slišal igrati skladatelj in muzikolog Maurice Emmanuel, ki mu je v Parizu uredil srečanje s še enim velikim organistom, Charlesom Tournemirom. Ta je mladega skladatelja pripravil na sprejemne izpite, po katerih je leta 1920 postal študent Pariškega konservatorija. Duruflé je postal Tournemirov namestnik v cerkvi sv. Klotilde, za učitelja pa si je nato izbral znamenitega Louisa Vierna, ki je bil po besedah Nicholasa Kaya v mnogočem Tournemirovo popolno nasprotje. Kontrastna glasbena temperamenta in navdih obeh učiteljev se zrcalita tudi v Durufléjevih skladbah: Tournemirov vpliv je mogoče zaznati v mističnem svetu in navdihu gregorijanskega korala ter modalno obarvani harmoniji, medtem ko je od Vierna prevzel izjemen občutek za obliko in proporce ter za širok spekter zvočnih možnosti orgel.

Na konservatoriju v Parizu je Duruflé žele velike uspehe in si prvo nagrado (*premier prix*) prislužil kar pri petih predmetih: leta 1922 pri orglah, kjer ga je učil Saint-Saënsov učenec Eugène Gigout, leta 1924 pri harmoniji (učil ga je Jean Gallon) in fugi

(učitelj Georges Caussade), leta 1926 pri spremljavi (učitelj Abel-César Estyle) in 1927 v kompoziciji, kjer je bil njegov učitelj Paul Dukas. Leta 1927 je postal tudi Viernov namestnik v notredamski katedrali. Čeprav je imel Vierne o svojem učencu zelo visoko mnenje in je večkrat izrazil upanje, da ga bo ta v notredamski katedrali tudi nasledil, je bil Duruflé leta 1930 imenovan za organista v pomembni pariški cerkvi St Etienne-du-Mont (cerkev sv. Štefana na Gori, ki hrani relikvije zavetnice Pariza sv. Genovefe, tam pa sta pokopana tudi Jean Racine in Blaise Pascal) v latinski četrti Pariza in v tej službi ostal do konca življenja. Leta 1942 je nadomeščal Marcela Dupréja na mestu profesorja orgel na Pariškem konservatoriju, med letoma 1943 in 1970 pa je tam poučeval harmonijo. Med njegovimi učenci so bili številni znani glasbeniki, tako mdr. Cochereau, Guillou in Marie-Claire Alain, sestra nadarjenega Jehana Alaina. Kot organist je veliko potoval in koncertiral po Evropi, ZDA in Sovjetski zvezi.

Leta 1953 se je poročil s skoraj dvajset let mlajšo Marie-Madeleine Chevalier, izjemno organistko, skladateljico in orgelsko pedagoginjo, ki je izvedla mnogo njegovih del in s katero sta skupaj pogosto koncertirala. Marie-Madeleine je postala soorganistka v cerkvi St Etienne-du-Mont. Zdi se, da je bil njun zakon zelo srečen kljub razliki v značajih: ona zelo živahna in ekstrovertirana, on pa introvertiran in poln dvomov o sebi. Maurice in Marie-Madeleine Duruflé sta liturgične reforme drugega vatikanskega koncila, ki so v večini primerov pomenile konec oživljanja tradicije gregorijanskega koral, videla kot eno večjih katastrof v cerkveni glasbi. Leta 1975 sta bila ob vrnitvi s turneje po južni Franciji udeležena v prometni nesreči. Maurice je imel zlomljeni

Maurice Duruflé

obe nogi in utrpel je številne notranje poškodbe, zaradi česar je imel posledice do konca življenja, Marie-Madeleine jo je odnesla nekoliko bolje. Ko si je opomogla od poškodb, se je vrnila k organistovskim dolžnostim pri sv. Štefanu in skrbela za moža do njegove smrti.

Kot skladatelj je bil Duruflé izjemno introspektiven in samokritičen; mnogo svojih del je zavrgel, ohranilo pa se je le tisto, kar je po številnih revizijah prestalo najvišji preizkus časa. Zato je njegovih znanih skladb razmeroma malo, a glasbeniki in muzikologi so si edini, da so ta po svoji visoki kakovosti izjemno konsistentna in da je Duruflé velika figura v tradiciji francoske glasbe, skladatelj z značilnim, lastnim glasom. Čeprav je med njegovimi deli tudi nekaj takih, ki zrcalijo drugačne skladateljske pristope in so dediščina njegovega študija pri Dukasu (takšna je npr. mojstrska raba orkestrskih barv v delu *Trois danses – Trije plesi*), se v ohranjenih delih navezuje predvsem na tradicijo gregorijanskega koral. Ta se ne zdi nekaj vnaprej predpisanega in omejujočega, temveč vsestranski navdih, ki napaja polifonijo linij, modalnost harmonij in ozračje skladb, ki iz skrajne mistike prehaja v trdno zemeljsko zasidranost in nazaj.

Leta 1960, malo preden je nastala zadnja različica njegovega *Rekviema*, je napisal cikel ***Quatre Motets sur des thèmes grégoriens*** (*Štirje moteti na gregorijanske teme*, op. 10) za zbor a cappella. Gregorijanski koral mu je bil v navdih pri

številnih njegovih delih in ni naključje, da je cikel posvečen Augustu Le Guennantu, direktorju Gregorijanskega inštituta v Parizu. Duruflé je v njih znanim melodijam gregorijanskega koralna tesno zavezan, saj so zlahka prepoznavne in se ves čas pojavljajo v enem ali več glasovih. Priljubljena skladba *Ubi caritas et amor* (Kjer sta dobrota in ljubezen), napisana na antifono velikega četrta, v zborovskem stavku ves čas nenehno valuje okrog svoje kadence, kakor se to dogaja tudi v njenem gregorijanskem zgledu. Gre za homofono harmonizacijo gregorijanske teme, ki prinaša cantus firmus v zgornjih glasovih, na besedah »exsultemus et in ipso jucundemur« se ponovi kvinto višje, nazadnje pa se skladba umiri v registru začetka. *Tota pulchra es, Maria* (Vsa si lepa, o Marija) za ženski zbor prav tako prinaša koralno melodijo v zgornjem glasu, harmonizacija je nekoliko gostejša in kompleksnejša, a zaradi uglasbitve samo za ženske glasove deluje zelo transparentno. *Tu es Petrus* (Ti si Peter) za mešani zbor gregorijanski motiv najprej prinaša v vseh glasovih in se razcveti v kratko, vzneseno skladbo; oglašanje melodije z vseh strani se zdi kakor pozvanjanje zvonov. V skladbi *Tantum ergo* (V Zakramentu vse svetosti) koralna melodija poteka v kanonu med sopranom in tenorjem (tu je nekoliko okrašena), ki ju harmonsko in kontrapunktično dopolnjujeta alt in bas. Glede na to, da so v ciklu uporabljene zelo znane koralne melodije, ki se v liturgiji razmeroma pogosto pojavljajo, in da je bil posvečen direktorju pedagoškega centra za gregorijanski koral, je imel verjetno uporaben namen.

Notre Père (Oče naš) iz leta 1976 je nastal kmalu po skladateljevi prometni nesreči in je njegovo zadnje delo. S preprosto recitacijo besedila, ki

se v začetku nasloni na gregorijansko melodijo, potem pa ostaja v koralu podobnem glasbenem okolju, in s čistimi melodičnimi linijami v miniaturi a cappella skladbi izraža Durufléjevo vero in upanje kljub težkim življenjskim okoliščinam.

F Francis Poulenc sodi med najpomembnejše zborovske skladatelje 20. stoletja. Bil je takorekoč Durufléjev sodobnik, a zdi se, da sta tako kot človeka kakor tudi kot glasbenika živela vsak v svojem svetu in da sta njuna svetova sočasno obstajala vsak zase: eden je izhajal iz trdne, kontinuirane tradicije, drugi iz nove in vznemirljive avantgarde, ki je za seboj včasih podirala mostove. Kar povezuje oba, je globoka religioznost njunih del, predvsem pa pretanjeni občutek za naravno in obenem dovršeno recitacijo besedil, ugnezdeno v barvito harmonijo. Morda je prav občutek za besedilo pri obeh ena od potez, v katerih sta oba skladatelja značilno »francoska« in se kažeta kot daljna dediča francoskega literarnega klasicizma in njegove tradicije.

Na začetku svoje skladateljske poti se je Poulenc z vokalno glasbo zelo malo ukvarjal, čeprav se je v svojem študiju kompozicije pri Koechlinu veliko posvečal Bachovim harmonizacijam protestantskega koralu in kasneje povedal, da ga je delo z njimi očaralo ter imelo nanj velik vpliv. Med Poulencovimi naprednimi skladateljskimi sodobniki je zborovska glasba veljala za zastarelo, saj so jo povezovali predvsem z nemško romantiko. Tudi sam se je ukvarjal predvsem s komponiranjem za najrazličnejše instrumentalne zasedbe in klavir ter je bil sredi svojih tridesetih let mednarodno uveljavljen in priljubljen skladatelj instrumentalne glasbe. Prijatelj je njegovo lahkotno, svetlo glasbo

tega časa, ki je še danes dobro znana, opisal kot »klasično, a z napačnimi notami«.

Poulencov odnos do vokalne glasbe se je spremenil v drugi polovici njegovega življenja. Močno ga je pretresla smrt bližnjega prijatelja, skladatelja Pierra-Octava Ferrouda, ki je leta 1936 izgubil življenje v tragični prometni nesreči. Po njej je Poulenc v iskanju tolažbe poromal v Rocamadour v Pireneje in pred kipom t. i. Črne Marije spet našel »neverjeten mir« in katoliško vero svojih staršev, ki jo je izgubil v vrvežu pariškega življenja v dvajsetih letih 20. stoletja; predvsem se je čutil ponovno povezanega s svojim pokojnim in globoko vernim očetom.

Z *Litanijami Črne Device*, posvečenimi rocamadourski Devici, se je začelo desetletje ustvarjanja sakralnih in vokalnih del. Na skladateljevo večjo dovtetnost za vokalno glasbo je gotovo vplivalo tudi dejstvo, da je kot pianist od leta 1935 sodeloval s slovitim baritonistom Pierrom Bernacom, za katerega je napisal nekaj izrednih samospevov. V tem času je slišal tudi izvedbo Monteverdijevih madrigalov pod vodstvom znamenite Nadie Boulanger in takrat ga je a cappella komponiranje še bolj zamikalo. Obenem je v ustvarjanju vokalne glasbe na plano prišel njegov izjemni občutek za pesniška besedila in začel je odkrivati duhovno ter posvetno literaturo in poezijo. Veliko njegove vokalne glasbe je sakralne, kjer je njegov izraz skoraj mističen; botroval mu je religiozni impulz, ki ga je Poulenc pojmoval kot nekaj instinktivnega in kot del lastne notranje dediščine. Zelo mu je bila blizu tudi sakralna umetnost romanike, v kateri je videl veliko svetlobe in obenem realizma, oboje pa lahko najdemo tudi v njegovih sakralnih skladbah.

Francis Poulenc

Zaradi njegovih zborovskih del so konservativni glasbeniki Poulenca napadali kot preveč modernega, modernisti so ga imeli za nazadnjaškega, a zdi se, da se za to ni pretirano menil in je pisal tudi lepe melodije, ki so šle hitro v uho. Leta 1955, proti koncu svojega življenja, je v nekem intervjuju dejal: »Mislím, da sem v zborovsko glasbo položil najboljši in najbolj izviren del sebe.« Menil je, da bodo zborovska dela tista, ki ga bodo preživela, če ga katera bodo, in da bodo poslušalci v njih lahko dobili »jasnejšo podobo njegove osebnosti ter videli, da ni le zabavljáč« (čepprav ni imel nič proti temu vzdevku).

Salve Regina (*Pozdravljena, Kraljica*), motet iz leta 1941 na latinsko liturgično besedilo, je eden od skoraj šolskih primerov Poulencovega izrazitega občutka za naravno in neposredno podajanje besedila v vokalni glasbi. Delo je rocamadourski Črni Mariji posvečena miniatúra, ki se zdi kakor ulita iz enega kosa, a je vendar razgibana tako v ritmičnih kakor melodičnih in harmonskih detajlih. Liturgično besedilo slišimo povedano od začetka do konca, v tem preprostem okviru pa imajo ponovitve nekaterih krajših fraz besedila, kot so »vita, dulcedo« (»življenje, sladkost«), »ad te clamamus« (»k tebi vpijemo«) ali npr. »et Jesum« (»in Jezusa«), še posebej ekspresiven učinek.

Maurica Durufléja je leta 1940 globoko zaznamovala smrt Jehana Alaina. Leta 1942 je v posvetilo cenjenemu

prijatelju in kolegu napisal skladbo **Prélude et fugue sur le nom d'Alain** (Preludij in fuga na ime Alain) v d-molu. Alain je bil nadarjen organist in skladatelj iz glasbeniške družine, ki je pri komaj 29 letih kot vojak umrl v bitki pri Saumurju. Preludij je napisan na temo, ki izhaja iz posameznih črk njegovega imena (oz. priimka) Alain, drugi motiv preludija pa je iz Alainove skladbe *Les litanies* (Litanije). Motiv iz imena je uporabljen tudi kot glasbeni material fuge, ki se povzpne do bleščečega D-dura.

K Durufléjevi skladateljski slavi je največ pripomogel njegov mojstrski **Rekvjem**, ki je bil napisan leta 1947 v izvorni različici za orkester in orgle. Kasneje sta nastali še dve različici, ena za zbor in orgle, druga pa leta 1961 za zmanjšano orkestrsko zasedbo in orgle. Zaradi številnih podobnosti strokovnjaki Durufléjev *Requiem* pogosto primerjajo s Fauréjevim, tako po zasedbi solistov (le da ima Duruflé v stavku *Pie Jesu* mezzosopran namesto soprana) kakor po splošnem občutju, ki je – morda pri Fauréju še nekoliko bolj izrazito kakor pri Durufléju – kljub občasno temnejšemu ozračju polno svetlobe in upanja, v nasprotju s pretežno mračnimi podobami nekaterih drugih večjih rekviemov.

Skladateljev največji navdih, gregorijanski koral, je tu utripajoče srce, ki vedno prisotno, a obenem nevsiljivo poganja kri po telesu celotne kompozicije. Instrumentalna spremljava, ki vokalnim stavkom dodaja značilne barve, ni nikoli dodatek ali sama sebi namen, izogiba se tudi temu, da bi služila zgolj dramatičnemu učinku, čeprav občasno pride do izraza v različnih komentarjih in citatih, ki dogajanje v vokalnem delu še bolj poudarijo.

O skladbi je sam povedal: »*Rekviem* je v celoti napisan na gregorijanske teme iz koralne maše za rajne. Včasih je besedilo upoštevano kot celota, brez intervencij orkestra, ki zbor podpira ali ga komentira, včasih pa me po navdihu popolnoma odnese stran, kot se je zgodilo pri stavkih *Domine Jesu Christe*, v *Sanctusu* ali pri *Libera me*. [...] Na splošno sem si prizadeval predvsem, da bi vstopil v značilni slog gregorijanskih melodij in da bi zahteve sodobnega zapisa v taktnicah kolikor je le mogoče uskladil z gregorijanskim ritmom, kakor so ga določili benediktinci iz Solesmesa. Oblika vsakega od stavkov pa se navdihuje pri obliki liturgije rekviema. Orgle igrajo le epizodično; ko se vmešajo, ne podpirajo zbora, temveč podčrtavajo določene poudarke ali pa prinašajo začasno olajšanje od preveč človeških zvokov orkestra. Orgle predstavljajo idejo miru, vere in upanja.«

Katarina Šter

BURJA

Pokoncertno druženje občinstva z nastopajočimi ob ponudbi izbranih vrhunskih slovenskih vin

Ministrica za zdravje opozarja:

Prekomerno uživanje alkohola lahko škoduje zdravju!

FKK 4 Filharmonični
klasični
koncerti

Za post

28. in 29. marec 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Orkester in Zbor
Slovenske filharmonije**

Komorni zbor KGBL

Grete Pedersen
dirigentka

Marita Sølberg
sopran

Yngve Søberg
bariton

Spored:

Johannes Brahms:
Nemški rekviem, op. 45

Nakup vstopnic:

**Informacijsko središče
Cankarjevega doma**

Prešernova cesta 10
podhod Maxija, Ljubljana

T +386 1 2417 299 / 300

E vstopnice@cd-cc.si
tickets@cd-cc.si

Spletni nakup:
www.cd-cc.si

www.filharmonija.si

Slovenska
filharmonija

Stephen Layton

dirigent

Foto: Keith Saunders

SStephen Layton je eden najbolj iskanih dirigentov svoje generacije. K sodelovanju ga redno vabijo vodilni svetovni zbori, orkestri in skladatelji, ki mu pogosto zaupajo premierne izvedbe svojih del. Kot strasten zagovornik sodobne zborovske glasbe je tako širom sveta predstavil številne novitete, med drugim je redno sodeloval s sirom Johnom Tavenerjem in Arvom Pärtom. Njegove interpretacije lahko slišimo od Sydneyjske operne hiše do Concertgebouwa v Amsterdamu, od Talina do Sao Paola, njegovi posnetki pa žanjejo prestižne mednarodne nagrade: prejel je dve nagradi Gramophone (in deset nominacij), pet nominacij za nagrado grammy, francoski Diapason d'Or de l'Année, nemški Echo Klassik in druge.

Je ustanovitelj in direktor zbora Polyphony ter glasbeni direktor zasedbe Holst Singers, v sezoni 2024/25 pa bo prevzel tudi mesto glavnega dirigenta

Zbora Slovenske filharmonije. Kar 17 let je deloval kot sodelavec Kolidža Trinity v Cambridgeu ter kot glasbeni direktor njegovega zbora. Bil je tudi šef dirigent Nizozemskega komornega zbora, gostujoči šef dirigent Danskega nacionalnega vokalnega ansambla, umetniški direktor in glavni dirigent orkestra City of London Sinfonia ter glasbeni direktor pri londonski Tempeljski cerkvi.

Njegovi posnetki del baltskih skladateljev so dosegli več prestižnih nominacij; podobno velja za njegove zgoščenke z zasedbo Polyphony z deli Mortena Lauridsena, Erica Whitacra, Karla Jenkinsa, Benamina Brittna, Jamesa MacMillana in Francisa Poulenca. Osem odmevnih zgoščenk je Layton posnel tudi z zasedbo Britten Sinfonia, z ansamblom Orchestra of the Age of Enlightenment pa več del Johanna Sebastiana Bacha.

Kot gostujoči dirigent širom sveta navdihuje najvidnejše zборе: Nizozemski komorni zbor, Danski nacionalni vokalni ansambel, Vokalni ansambel Jugozahodnonemškega radia ter zbora Srednjenemškega radia Leipzig in Severnonemškega radia Hamburg, Latvijski nacionalni zbor in Latvijski radijski zbor, Estonski filharmonični komorni zbor, zbora Poljskega radia in Vroclavske filharmonije, Komorni zbor Erica Ericsona, Die Konzertisten v Hong Kongu ter druge.

Nasploh je Layton tudi iskan interpret baročne glasbe, ki jo izvaja z orkestri, kot so Akademija za staro glasbo v Cambridgeu, Londonski filharmoniki in orkestri v Filadelfiji, sodeloval pa je tudi že z Londonsko Sinfonietto, Nacionalnim valižanskim orkestrom BBC, Kraljevim škotskim nacionalnim orkestrom, škotskimi in avstralskimi komornimi orkestri, Filharmonijo Auckland, simfoničnimi orkestri v Avstraliji ter drugimi.

Harrison Cole

organist

Foto: Dominika Mak

Harrison Cole je študiral na Kolidžu Trinity v Cambridgeu, kjer je z odliko diplomiral in končal magistrski študij glasbe, v okviru katerega je raziskoval klavirski opus Olivierja Messiaena. Že med študijem je na tej ustanovi deloval kot organist tamkajšnjega zbora, kjer je pod vodstvom Stephena Laytona igral pri bogoslužju ter se

udeleževal snemanj in turnej. Med drugim je tako sodeloval pri snemanju *Rekviema* Mauricea Durufléja v cerkvi sv. Evstahija v Parizu in snemanju kar dveh zgoščenk angleških liturgičnih del.. Med letoma 2018 in 2019 je bil zaposlen tudi kot organist v Waleški stolnici.

Trenutno službuje kot organist na Kolidžu Gonville in Caius v Cambridgeu, ki ga vodi skladatelj Matthew Martin, s katerim bo v prihodnjih mesecih v sodelovanju z Akademijo za staro glasbo iz Cambridgea posnel izbrane skladbe Michaela Haydna ter v septembru nastopil v prenosu radia BBC.

Kot korepetitor in član komornih zasedb pogosto sodeluje z instrumentalisti, pevci in drugimi zbori. Nastopil je v koncertnem ciklu samospevov, ki ga v okviru Kolidža Pembroke v Cambridgeu organizira angleški pianist Joseph Middleton, kot dirigent pa je že vodil izvedbe vokalno-instrumentalnih del Benjamina Brittna, *Koncerta za violončelo v e-molu*, op. 85 Edwarda Elgarja in *Pasijona*, ki ga je angleški skladatelj Gabriel Jackson napisal za Kolidž Merton v Oxfordu.

Ivan Šoštarič

violončelist

Foto: Iztok Zupan

Violončelist **Ivan Šoštarič** je po končani Srednji glasbeni in baletni šoli Ljubljana študij nadaljeval na ljubljanski Akademiji za glasbo v razredu Cirila Škerjanca, kjer je diplomiral in opravil tudi specialistični študij. Kot solist se je že v študijskih letih predstavil tako z Orkestrom Akademije za glasbo kot Orkestrom Slovenske filharmonije.

Igral je tudi v Mladinskem orkestru Gustava Mahlerja, Orkestru Festivala Puccini, Simfoničnem orkestru RTV Slovenija ter Orkestru SNG Opera in balet Ljubljana, od leta 1995 pa je zaposlen kot namestnik vodje sekcije violončelov v Orkestru Slovenske filharmonije.

Poleg tega nastopa kot komorni glasbenik v različnih sestavih, kot so All Capone štrajh trio, Ljubljanski kvartet violončelov in Kvartet Yost, s katerimi je posnel že več zgoščenk.

Kot pedagog je deloval na Glasbeni šoli Ljubljana Vič - Rudnik in kot mentor poučeval v Simfoničnem orkestru mladih glasbenikov.

Ana Potočnik

mezzosopranistka

Foto: osebni arhiv

Ana Potočnik je svojo glasbeno pot pričela v domačem Ljutomeru. Na tamkajšnji glasbeni šoli je leta 2009 začela igrati klavir pod mentorstvom Danijele Sabo. Leta 2017 se je odločila, da svoje znanje nadgradi in poglobi na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor, obenem pa je začela obiskovati tudi pouk petja pri Alenki Češarek Krnjak.

Leta 2021 se je vpisala na študij petja na Akademiji za glasbo v Ljubljani in bila sprejeta v razred Pie Brodnik.

Kot članica Komornega zbora Orfej iz Ljutomera in ženske komorne zasedbe Terz Quartet ter solistka je s svojim pevskim udejstvovanjem osvojila več nagrad.

Odlikujejo jo polnost in toplina glasu, intonančna in ritmična preciznost ter profesionalna odrska prezenca. Je navdihujoča umetnica, ki že pušča svoj pečat v glasbenem svetu.

Od oktobra 2022 je zaposlena v Zboru Slovenske filharmonije, s katerim je že nastopila pod vodstvom priznanih slovenskih (Fojkar Zupančič, Bukovec, Čopi) in tujih dirigentov (Kaljuste, Pedersen, Donati, Joost, Dijkstra, von Steinaecker, Sardelli).

Peter Grdadolnik

baritonist

Foto: osebni arhiv

Peter Grdadolnik je magistrski študent petja na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Matjaža Robavs, pri katerem je končal tudi dodiplomski študij. Petje je začel študirati v Glasbeni šoli Vrhnika pri Matiji Cergolju, predtem pa se je na isti glasbeni šoli osem let učil trobente.

Bil je član Mešanega pevskega zbora Adoramus in Vokalnega ansambla Virilis, kot solist je nato sodeloval z različnimi orkestri, med drugim s Simfoničnim orkestrom Akademije za glasbo v Ljubljani, Orkestrom SNG Opera in balet Ljubljana in Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija.

V okviru študija je nastopil na koncertnih ciklih Akademije za glasbo, sodeloval z različnimi umetniki, kot so Bernarda Fink Inzko, Ewa Biegas, Matjaž Robavs, Bernhard Landauer, Marjan Grdadolnik, Simon Dvoršak, Egon Mihajlovič, Hans Adolfsen in Bernd Schmidt, ter upodobil vloge Pallanta (*Agripina*, Händel), Antonia (*Figarova svatba*, Mozart), Očeta (*Špedicija Stradivarius*, Nahtigal) in Franca (*Srečanje*, Ožbolt).

Je dvakratni prejemnik zlate plakete tekmovanja TEMSIG in bronaste plakete tekmovanja SGSM 2023.

Maurice Duruflé

Quatre Motets sur des thèmes grégoriens

Štirje moteti na gregorijanske teme

Kjer sta dobroti in ljubezen, tam je Bog.
Kristusova je ljubezen nas zedinila,
veselimo in radujmo se v njem samem,
živega Boga se bojmo, njega le ljubimo,
med seboj se iz srca ljubimo.
Amen.

Vsa si lepa, o Marija,
in izvirnega madeža ni na tebi.
Tvoj plašč je bel kot sneg
in tvoj obraz sije kakor sonce.
Ti si slava Jeruzalema, ti veselje Izraela,
ti čast našega ljudstva.

Ti si Peter Skala
in na tej skali bom sezidal
svojo Cerkev.

V Zakramentu vse svetosti
počastimo Jezusa,
v novi daje nam skrivnosti
Kruh življenja večnega,
v naših čutov pa slabosti
živa vera luč nam da.
Tebi, Oče, z ljubim Sinom,
čast pojo naj vse stvari;
Svetega Duha enako
naj slavé jeziki vsi.
Troedinemu naj Bogu,
slava vekomaj doni.
Amen.

Notre Père **Oče naš**

Oče naš, ki si v nebesih,
posvečeno bodi tvoje ime,
pridi k nam tvoje kraljestvo,
zgori se tvoja volja
kakor v nebesih tako na zemlji.
Daj nam danes naš vsakdanji kruh
in odpusti nam naše dolge,
kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom,
in ne vpelji nas v skušnjava,
temveč odreši nas hudega.
Amen.

Francis Poulenc

Salve Regina **Pozdravljena, Kraljica**

Pozdravljena, Kraljica, mati usmiljenja,
življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena!
K tebi vpijemo izgnani Evini otroci,
k tebi zdihujemo žalostni in objokani
v tej solzni dolini.
Obrni torej, naša pomočnica,
svoje milostljive oči v nas
in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa,
blagoslovljeni sad svojega telesa.
O milostijiva, o dobrotijiva, o sveta Devica Marija.

Maurice Duruflé

Requiem Rekviem

Vstopni spev

Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.
Tebi se spodobi hvala, o Bog, na Sionu,
in tebi naj se spolni obljuba v Jeruzalemu.
Usliši mojo molitev,
k tebi prihaja vse človeštvo.
Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.

Gospod, usmili se.
Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se.

Gospod Jezus Kristus, Kralj veličastva,
reši duše vseh vernih rajnih
kazni pekla in globokega brezna;
reši jih levjega žrela,
da jih ne pogoltne globočina,
da ne padejo v temo,
ampak zastavonosec Mihael
naj jih privede v večno luč:
ki si jo nekoč obljubil Abrahamu
in njegovemu zarodu.
Darove in prošnje prinašamo
v hvalo tebi, Gospod;
sprejmi jih za duše,
ki se jih danes spominjamo:
daj, Gospod,
da se iz smrti preselijo v življenje,
ki si ga nekoč obljubil Abrahamu
in njegovemu zarodu.

Svet, svet, svet si ti,
Gospod, Bog vsega stvarstva.
Polna so nebesa in zemlja tvoje slave.

Hozana na višavah.
Blagoslovljen,
ki prihaja v imenu Gospodovem.
Hozana na višavah.

Ljubi Jezus, mrtvim daj
mir in pokoj vekomaj.

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe sveta,
mrtvim daj mir in pokoj vekomaj.

Večna luč naj jim sveti, Gospod,
v družbi tvojih svetih vekomaj,
ker si dober.
Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.

Reši me, Gospod,
večne smrti tisti groze polni dan,
ko se bosta majala nebo in zemlja,
ko prideš sodit svet z ognjem.
Zatrepetal sem in bojim se,
preiskava pride
in prihodnja jeza,
ko se bosta majala nebo in zemlja.
Tisti dan, dan jeze, stiske in bede,
veliki in silno grenki dan,
ko prideš sodit svet z ognjem.
Gospod, daj jim večni pokoj,
in večna luč naj jim sveti.

V nebesa naj te spremijo angeli,
ob tvojem prihodu naj te sprejmejo mučenci
in privedejo naj te
v sveto mesto Jeruzalem.
Zbor angelov naj te sprejme
in z Lazarjem, nekdam ubogim,
uživaj večni pokoj.

GLASBENIK SEM

Slovenska filharmonija se pridružuje dobrodelni akciji zagotavljanja pomoči otrokom in mladostnikom iz socialno in ekonomsko ogroženih okolij pri razvijanju njihovih glasbenih potencialov, ki jo s skladom **Glasbenik sem** izvaja Zveza prijateljev mladine Slovenije. Otrokom in mladostnikom, ki si želijo glasbenega ustvarjanja in zanj nimajo možnosti, želi omogočiti glasbeno izobrazbo ali pomagati pri nakupu inštrumenta. Tako mladi ne bodo prikrajšani za možnost pridobivanja glasbenega znanja in razvoja svojega talenta.

Slovenska filharmonija se ob tem zavezuje, da bo izbranim prejemnikom pomoči iz sklada **Glasbenik sem** pomagala pri uveljavljanju njihovega glasbenega talenta in pridobljenega znanja.

Zato vas, cenjene poslušalke in poslušalci, prijazno vabimo, da tudi vi po svojih močeh prispevate v sklad **Glasbenik sem**.

Z načinom delovanja sklada **Glasbenik sem** se lahko seznanite na zgornji povezavi.

Slovenska
filharmonija

Če želite podpreti otroke in mladostnike
pri njihovem glasbenem razvoju,
jim lahko pomagate z nakazilom:

Zveza prijateljev mladine Slovenije

Dimičeva ulica 9, 1000 Ljubljana

TRR: SI56 0310 6100 1018 757

Sklic: SI00 245018

Namen: SF – Glasbenik sem

QR-koda za nakazilo, ki
jo prebere aplikacija vaše
mobilne banke

*Zveza Prijateljev
Mladine Slovenije®*

Marec, april 2024

FKK 4

Za post

28. in 29. marec 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

Komorni zbor KGBL

Grete Pedersen *dirigentka*

Marita Sølberg *sopran*

Yngve Søberg *bariton*

Spored:

Johannes Brahms: Nemški rekviem, op. 45

SMS 5

Za vse po vrsti

4. in 5. april 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Joel Sandelson *dirigent*

Boris Brovcin *violina*

Spored:

Lucijan Marija Škerjanc: Svečana uvertura

Peter Iljič Čajkovski: Koncert za violino in orkester v D-duru, op. 35

Edward Elgar: Simfonija št. 1 v As-duru, op. 55

Slovenska
filharmonija

DRUŽINSKI 5

Glasbena pravljica *Štirje godci*

13. april 2024 ob 10.00 in 12.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Orkester Slovenske filharmonije

Mitja Dragolič *dirigent*

Juš Milčinski *pripovedovalec*

Spored:

Tomaž Habe: Štirje godci

VIP 4

Za poduhovljene

26. april 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Holger Speck *dirigent*

Spored:

Anton Bruckner:

Locus iste, WAB 23

Dva aequala, WAB 114 in 149

Ave Maria, WAB 6

Maša v e-molu, WAB 27

 europlakat

Sio1NET.

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Pretežno vokalni cikel – PVC 5
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtorica spremne besede: Katarina Šter
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, marec 2024
Redakcija koncertnega lista je bila končana 20. marca 2024.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

**Slovenska
filharmonija**